

maa leve i Formuesællesskab med deres Mænd, men denne Bestemmelse er alene optagen af Hensyn til den gifte Kvinde selv, da Praxis har vist den ringe praktiske Anvendelighed, som Lov af 7de Mai 1880 har overfor Retsfølgning fra Mandens Kreditorens Side, naar Egtfællerne leve i Formuesællesskab.

Man har anset det for nødvendigt og som en Følge af, at Næringsbevis efter nærværende Lov kan tillægges gift Kvinde, at denne faar Myndighed til at handle og paa- drage sig Forpligtelser i alle af Fæstevirk- somheden opstaaende og til samme knyttede Retsforhold.

Da Kumulation af Fæstevirk somhed og de nedenfor nævnte Næringsveie kan være uheldig, foreslaar Flertallet, at det beror paa vedkommende Magistrat eller Amtmand, om Næringsbeviset kan meddeles, naar Vedkommende eller dennes i Samliv med ham eller hende levende Egtfælle driver Værtshushold, Gjæstgiveri, Pensionat eller lignende Virksomhed. Dog har man i dette Tilfælde anset det for rigtigt at aabne Ud- gang til en Indankning af vedkommende Magistrats eller Amtmands Skjøn for Ju- stitsministeriet.

Flertallet har af forskellige Grunde anset det for rigtigt at henlægge Nærings- bevisets Meddelelse i Kjøbenhavn og Kjøb- stæderne til Magistraten og udenfor disse til Amtmanden. Henlæggelsen til Amt- manden er sket, fordi man overhovedet anser det for mindre rigtigt, at Politi- mesteren meddeler Næringsbevis eller Bor- gerstab.

Men Flertallet erkjender, at Hensynet til Lyndets Vel kræver, at denne Udgang til at udøve Fæstevirk somhed undergaar visse Indskrænkninger. Ikke alene har man troet at burde sætte Kjendelsen for Næringsbevi- sets Meddelelse høit, nemlig til 100 Kr., men man finder ogsaa udtrykkelig at burde foreslaa, at Næringsbeviset ikke berettiger til samtidig at have Forretningslokale flere Steder. Man finder det derhos nødvendigt at bemyn- dige vedkommende Autoriteter til i en Ved-

tægt for denne Næring at fastsætte en Taxt for de derhen hørende Forretninger og at træffe Bestemmelse om Bogføringen, Kontrol- len med denne og Forretningslokalernes Indretning. Man har endvidere anset det for hensigtsmæssigt at foreslaa, at Vedkom- mende skal stille en Kaution, hvis Hensigt navnlig skal være at sikre Lyndet, at det virkelig faar de Erstatningsbeløb, som maatte blive idømte. Endelig foreslaar man for- skjellige Straffebestemmelser for Overtrædel- ser, der tidligere ikke kunde straffes efter den almindelige Straffelovgivning, og man an- ser det for rigtigt at sætte Næringsbevise- ts Fortabelse og Kautionens Forbrydelse som Straf i visse Tilfælde.

For at forhindre, at den, som ved For- brydelse af Næringsbevis er kjendt uværdig til at være Bortfæster, ved Hjælp af en an- den bliver ledende eller medvirkende ved no- gen Fæsteforretning har man indsat en ny § 6.

Naar henses til, at det ogsaa fra Flertallets Side erkjendes, at de nuværende Fæsteforhold have givet Anledning til meget alvorlige Misbrug, skjønner Mindretallet (Holch og Sagd) ikke, at det kan have Be- tænknelighed at gjøre Indskrænkninger i den frie Udgang til at søge Erhverv som Bort- fæster, og maa i det Hele anse det forelig- gende Lovforslag for vel stikket til at naae sit Formaal at beskytte den tjenesteføgende Befolkning imod Opdrækket og Bedrageri og at bidrage til at give Lyndeforholdet en mere vederhæftig Karakter.

Navnlig billiger Mindretallet, at Maalet søges naaet ved en Begrænsning af Fæste- mændenes Antal, ved en Beskikkelse, der kan tage Hensyn til personlige Kvalifi-